

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Relationi e disvorsi varii Italiani, italienisch und lateinisch - Cod. Durlach 26 bis 32

Delle cose di Francia - Cod. Durlach 30

[s.l.], [1559-1593]

Ad Sanctissimum D. N. Clementem Octauum Rom. Pont. Replicatio ad
Apologeticum Caesaris Baronij

[urn:nbn:de:bsz:31-236280](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-236280)

Ad Sanct^m D.N. Clementem Octauū
Rom. Pont. Replicatio ad
Apologeticum
Caesaris Baronij.

Quam ad Apologeticum addere cogimur, Apologia,
et quasi Rotam super Rotam inducere op-
tandum nobis est, ut eadem iure Benedicti
uoluantur, quo miscet ille Ezechielis Ro-
ta mouentur, ut non alio pergant, quam
quo s.^a quatuor Animalia ducunt, condu-
cit, spiritus ille diuinus, qui eadem oculis
plenas Rotas uiuificat, et exalcat, ut ni-

mirum Varro affante. Verum à nobis A
affecta tenens sepe dicit. unde illud et
sequantur tantummodo Evangelicam uerita-
tem. Qui ergo (Beati. Petri) Apologeticum
accepisti, Apologiam auipere non reuses
debentur, Lotz iste tibi qui est auriga, et
curras Israel Celestia petens, et cunctis af-
fectibus humanis superior super publicam Ca-
thedram Petri sedens cuncta ista iudicas,
et à nemine iudicaris.

Quidam nimium est agere, qui Apologeticum
nostram inuigilat subuenere nomen astu-
tè cauens ne si uictus à causa cadoret
sibi foret erubescendum, si uersus uinceret,
enne subicalibus literis erecte columna

no

nomen victoris inscriberet. Quisq; ut ille
 non nisi (ut Christianum nomen decet)
 amicum nem dixerit, atq; fr̄m, quem,
 et si interdum ab inimicis spiculis vulne-
 ra experiri contigerit, illud nente recitat
 q̄ meliora sunt vulneca amici, quam
 oscula inimici. Potuimem quidem perbel-
 le bellum istud honesta tergiveratione
 vitare, cum nec minimum laedat Apologe-
 ticam nem obiecta responso, dum ex
 abrupto, atq; exordis ita auctor exor-
 diatur.

Ad Apologeticum R̄ Patris Cesaris Baronij
 responderetur nullum affiri antiquorum
 exemplum, quod his temporibus conue-

niat. At ubi beatorum Apologeticum meum ce-
pisti me ad huius temporis magnam opi-
tatem controversiam decedente illum da-
torum libellum, cum profectione ad id aper-
te illius suscipere laboris occasionem ip-
so eius ingressus tantibus patefecerem. Qua-
restrem, et si nihil ad istam tuam divina-
tionem sit, nec ad sonum respectu cogar, ap-
tamen tunc liberaliter in occursum amici
pergens ea prefixa lege certabis, ut certa
proposita causa ab ea nullo proventus pro-
textu discedat ne quod tu trahis indeum
vel pedem unum extra litem arena conser-
vata transmittam, illud propheticum oc-
currens super custodiam meam stabo, et
fig.

figam gradam supermunitionem, et concen-
 plator, et uides quod dicant mihi, et quod
 respondet arguentem me. Qua igitur can-
 tum in meo Apologetico impugnata rente-
 tra eam tueri, incipiam me, que inde
 ab quam tu provocas Borbonianam causam
 tragediar. Et qui eam prout videtur
 summam, animi tranquillitate definitur.
 In uero uide, ne cum pugnas aliena uerba
 res, dum impugnas aliaque que dixerimus.
 Nam in primis, quod labes in Trub (Res-
 ponsio ad Apologeticum admodum P. La-
 tris (Crisis Barony) non se dicendum fa-
 it. Responsio ad ea, que deduci possunt ex
 Apologetico & Cum uerba toto isto tra-

tata tuo dicens conaris, quam apud
tulo superioribus publiceris, atq; ad Auto-
ritatem pertinere noruntur, et tunc
nobis examinanda per singula, atque
in primis reiecta superioribus, verba quibus
ita exordis exordis ad Apologeticum
G. Patris Cyprii Baerij, responderem
nullum afferre antiquas exemplum, quod
his temporibus conveniat, si verum est,
quod dicis, satis tibi ita potuit esse
responsio mea me causam agere non alie-
na curare, cum mea scripta resperda
accepta defendo.

In primis itaq; abice rogare putavi, quod
significasse velles cum diceris nullum à

ne

me esse relatum exemplum, quod in tempo-
 ribus conueniat. At cogito quid dicere
 uelis, nimirum antiqua illa à me adduc-
 ta exempla, non de relapsis loqui Res-
 gibus, se de Hereticis uice gradū,
 et pura defensionem, cum ac inuicem,
 potentissima ratio si moris fuit, et insti-
 tuti Ecclesie Romanae recipere iterum
 lapsos Hereticos multo facilius ipso
 ad recipiendum Reges relapsos esse
 debet. Etenim quis ueniat auctores
 uolentem seuerius punire, et errorem.
 Magistros seuerius, quam Discipulos
 esse plerum. Quid quia, Hereticum Prin-
 cipes, nisi rector, et Discipulus Here-

riante, à quo etiam esse denominatos
inuenies, ut Constantian Augustinam
à Magistro Anio, Arcianum Anasarian
Imperatorem ab Eutiche Eutichianum, ut
pote ita dicitur ab erroris magistro, et
Auctoris impietatis, quis ergo adeo
deum esse ingenij ad dicat non conce-
dendum esse Discipulis, atq; Sectariis
indulgentiam, q; auferre meruit, eos-
vis magister, et Auctor! Cum propterea
reuerentia Principum es maiori digna reue-
rentia, quò frequentioribus, atq; uehe-
mentioribus illecebris illiciantur ad de-
linquendum, et esse ad indulgentiam
faulus promerent etiam illa ratio, quod

et

et eorum ad bonam conversionem plu-
rimis sit profutura. Quod autem de
his ita Ecclesia Catholica iudiciaria rem-
pe vehementius agendum sit, cum
deductis Dignitatibus, atq; secretarijs, quo-
cumq; magistris, et auctoribus,
cum pluribus Canonibus repericantur ex-
pressum, unde nulla de his, proventus re-
linquitur occasio vel saltem leniter
dubitandi quia quibus hereticis concessa
sunt Regibus hereticis sic concedenda.
At uero audiamus, quam tu his à te dū-
tis subiuas rationem, tunc enim licet
Ecclesia non depreuerat, quod esset
obseruandum a quo iure appellate s^{mi}.

illi Pontifices, atq; Martires precipiebant He-
reniacas! Non puto te in pium, ut dicere
velis profana, facilitate id ab eis pro
animi contentia atq; quae piam lege
faciam, sed ut piam, atq; fidellem de-
ceat scripta aliqua precedente lege
aut saltem Apocryphica conditione
dices esse peracta, si lex satis, et condi-
tio sufficit, quoniam ipse ait verum,
quod dixit? Tunc Celeria nondum de-
verat, quod esset observanda, quan-
etiam constat antea scriptum prescrip-
se delinquentibus disciplinam, dum
ne in adulterium relapsos admittere
voce Pontificis commenerat, quod dixi-

mus

mus in Apologetico contestari.

Nobis ita magister Cælicornia antiquitate,
cuius præfatis Rom: Cælicornia obremans
fuit, nã in hocce eius Pontificis sem-
per predecessorum vestigiis profecti sunt;
tristatur pariter Indarã in Epã ad Mas-
sarium in rebus dubijs magis referendum
esse antiquioribus: ibi enim ad calcem
ista habet, in fine autem Epã hoc adij-
ciendum præcavit, ut quotiescumq; in res-
us Conciliorum dixerit sententia inue-
niatur illius Concilij magis tenetur re-
tentia eius antiquior, et probatioresque
auctoritas.

Nec ipse cum de recipien' lapsis tot illa

agat Epila per quam ad antiquiorem
sed exempla iure sententias prouo-
cabunt.

Sed hic oportune, et illis satisfaciam
obiectioni, quod non debent, et si negari
non possit, relapsos cuius generis ho-
minum omni tempore ab Cilexia es-
se receptos, tamen quantum esse ad-
ductis licet exemplis eodem potius
indeteriora per lapsos, illud saluberrimum in
hocendo videri potest esse consilium,
ut Cilexia ab huiusmodi recipien' ab-
stineat, ut multum ad iura potest
esse responso, illa, primam, verissima
non esset verum, ut relapsi omnes in
Cilex.

Cælianæ recepti porro fuerint in de-
 viora pro lapsi. Nam quod ad revivata
 exempla spectat, Berengarium poeni-
 tentem in Monasterio, ut piâ deest,
 hominem diem quemadmodum clausis-
 se extremum, viri gravissimi prodide-
 runt, ac Martheus, Paris, Gerson, et alij
 cum non ignorem Bertholdum Cystan-
 cionsem seuis sensitisse; sed denum etiâ
 verum esse, quod mendaciter dixerunt.
 Hoc nonnulli in Penitentia perse-
 verant inveniunt. An id possit Cæle-
 sia se esse matrem! nonem, et ex hæc
 felices sententias colligit ipsa remente
 presentis, patienti ad tempus triticum

uisum in zizaniam etiam mutatam,
nomen magnam ipsa uera metit glo-
riam Dei. Cumque super superbo animo
cicci Dominum blasphemantes eius Celi-
ciam concumelijs possidebant idem
secundum illud prophetica. Et ini-
mici eius Iordanem ligent. Licet se quo-
uilibet pretextu etiam se fingeret
ad Iana Agostoli Petri Veropia uerbis
seruatiatur ac scriptis, que antea ferua
noce clamauerant. Paulum audi, dicit,
Sunt omnimodo siue per occasionem,
siue per necessitatem Christi annuncie-
tur, et in hoc gaudeo, sed et gaudebo.
Et Dominus respondit, utriusmodi effecta
prohi

prohiberi. Nam apud Marcum discipu-
 li. Magister vidimus quendam in
 nomine tuo dicentem Ignorantia. Quod
 non legis, nos etiam prohibemus eum.
 Iesus autem ait. Nolite prohibere eum,
 nemo est enim, qui faciat virtutem in
 nomine meo, et ponit vitio, male lo-
 qui de malis, qui non est aduersus
 nos, sed nobis est, eantem invenit
 Diabolum hoc venisse qui in filios sce-
 ne ista facitantes invellit. Sed
 et quis in super ex his profectus.
 Non ne ex his si qui relabantur
 etiam detestabiliores redduntur quam
 qui profitentur heresim, et heresi-

ci exenabiliores sunt, sicq; ma-
gis veritas solidatur nam aut
opos praesura, sequitur incon-
stantia non re, et illud atten-
dendum est curam, quod sepe
aiunt, et cum huiusmodi error
auctoritates ad Cileniam re-
vertuntur, alij cum ipsis, vel post
ipsos pariter redeant, verum ad
cum ipsis versus ab ea auferant,
sed remaneant. Certe quidem
nisi relapsos in Cilenia recipere
penitentes expediret nequaquam
summa illud Tribunal Angelis
Th. proq; reueren^d Sancto (dico) Inqui-
sit

visionem officium amicus officio
 fungetur apud ipsos Roma-
 nos Pontifices, ut longe abren-
 tibus Inquisitionibus eiusmodi
 de recipiendis rege lapsis
 impenderent faulorem cuius-
 quidem argumenti, ad pro-
 de, lege, Aplicis litteras à
 Pio Quinto, et Gregorius XIII.
 Pontificibus in Hispaniam, atque
 Germaniam datas. sicut, quic-
 tur quid adeo inania liceat,
 non desistant, sed ad aliam ve-
 niamus visionem, qua sita
 subiungis.

Minus inquit affert aliquod exē-
plum, quo Ecclēsiis Reges re-
lapsos sine poenitentia admis-
sive occidantur. Licet enim
nostriamur admissos illos redire
se postea ad ueniam, tamen ex
per conuersionem admittenda
tar ad poenitentiam, more co-
uenientis signa occidantur, et
non aliter recipiantur, licet ex
eodem Concilio. Niceno p. Cap. Decim.
relato in c. si quis uero de Excom. Dis-
tinct. 5. ex aduerso abducta in
quo exentari oportebat in admit-
tendo lapsos Concilium, et poeni-

tens

tentis species, quia per exteriora
 quoque signa fieri debebat, ut la-
 chrymis, celerantia, bonis, operi-
 bus, et habitu huiusmodi, verba tua
 Iproce frater ut hec te adeo perpe-
 ram adducen mirati valde su-
 mus sed, et cui causa erubui-
 mus, qui enim a me primum in
 hypothetico, modo autem a te cita-
 to, et recitato ex parte Conulij Niceni
 minime pictasti de poenis, liquitas, quae
 recedere debeat, utquam quis lapsus,
 sine relapsus recipiat in celeriam, sed
 de ea quam nobis est receptus implere
 debet, anteq, plena communicatione

nampe sacra Eucharistia participatur dignas efficiatur, non enim de admittendo in Ecclesia relapsis, sed de admissis, citatur à te Canonem. Cuiusmodi eisdem verbis idem Canon ita declaratur. Qui vero indifferenter habuerint lapsum, et sufficere tibi, quod intra Ecclesia introierunt, arbitrantur isti omnimodo coartata tempore complebunt, introierunt inquit nimirum, ut qui admissi ad Ecclesiam poenitentes decennium illud poenitentium spatij poenitentiae non nullis lacrymis, et alijs poenitentiae signis redimere festinauerint, hi nulla facta tem-

peris

potis remissione integros decem annos
 exsendebant seuis si contra nã, tunc
 inquit (an. licebit Episcopo humanius
 aliquid circa eum etiam cogitare sed
 ut iura peripiam attendas opus est
 rei antiquam praxim. Veniebat quis
 relapsus, sine hereticus, sine Apostata
 ad Cileciam admitti rogabat exi-
 getat, tunc ab eo Episcopus Fidei Catho-
 licę professionem simul cum detesta-
 tione, ac execrationem eorum, quibus
 detentus fuisset enotam. Hoc fa-
 cto ab eodem Antistite excommuni-
 cationis vinculis soluebatur. Sicq[ue]
 in Cilecia admittebatur cum tamen

ab Eucharestia Saccamentum, sed
primam infirmam redigebat Ecclēsia
domen nempe inter audientes peris,
quas triennis legere tenebatur: exae-
to autem triennium, ascendebat ei-
te, atq; in penitentiarium ordi-
nem transferbat, ubi exigere deberet
decennium, quo expleto participatione
Eucharistia dignus habebatur porro
pro signis exactionis penitentiā de-
clarationis arbitrio, ut dictum est
Synodo prescriptam penitentiā tem-
pus brevioris volebat.

Sic igitur apertissime, ut puto videt
citā ab ipso Concilio Niceno à me antea

alleg.

allegato propugnanti aduersum ne
 preuicium tibi cupidum derexine, ne-
 pe sic propicius ita, et firmiter de-
 motoratur utrum, ut ab excommu-
 nicatione possit absolui, non uigui-
 ti causam, quam tu exageras poeni-
 tentiam satius tantum esse ut ab-
 dicato eo quo detinebatur errore fi-
 dem Catholicam profiteretur, atq; ita
 postea poenitentia uinculis quo usq;
 calena satisfacere ardeat. Cui-
 copum uero pro orone poenitentia
 ab eo magno animi ardore suscepto
 crept canobus tempus minueret potu-
 isse.

Sufficere autem, ut quis lapsus, vel
relapsus in Cileniam admittoret, sic
fidei Catholica professione immitteret,
tam sanctorum Concilium Canonestan
ni Romanorum Pontificum decreta
declinant, atq; in primis, quod scatu-
rum fuit in Concilio Alexandrino, cui
interfuerunt Apostolice Sedis Legati,
et inter alios Sanctus Cyprianus Episcopus
Carthagenensis extat eisdem Conci-
lij Epistola synodalis ab Athanasio unig-
ta, tunc ad Antiochenas in qua ison
leguntur. Omnes igitur qui nobiscum
pauifice agere volunt, in primis autem
illos, qui in veteris Ecclesie communionem
fuer.

fuerunt, qui ab Arrianis redierunt. Ab-
lego ad nos, cum ut fratres amunite, ut
Ministri, et Pastores recipite optandum.
Vobis incertum, dilecto nostro paulino,
eiusq; socijs nihil amplius ab eis exigi-
tis, quam ut exerentur Arrianorum
heresia, confiteanturq; sanctorum Sa-
trum in Niceno Fidem: exerentur, et
eos, qui dicunt spiritum sanctum
esse creaturam, et diuinum à sub-
stantia Christi. Hec sancta Syno-
dus ob conuentionem Sedis Apostolicae
Legatorum, ad adeo Aconenica
in part.
Imperator magnus in Epistola ad Ana.

Cholonia Constantiana Episcopum, ubi
agit de professione fidei ab Africo
Presbitero emissa, eam vocat plenam
satisfactionem cum quis ex aucte fidei
Catholicam profiteretur, ait ille, ut sanc-
tus Africanus Presbiter, quem talia ac-
cidere cognoveram, ne si ^{vera} refertam se
satisfactione purgaret à communi ga-
tione esset alienus. Haec Sanctus Leo,
sed et Vigilius Papa ad Menam con-
stitutum Episcopum scribens, quia
pene satisfactione Heretici sus-
cipiendum esset, ita significat, vel
quorum licet errant quasi agnoscit,
Catholicae fidei veritate poenitentia
agens

agens reverti noluerit, et de heresis,
 in quo voluatur errore correcto scrip-
 turae quoque professione universi-
 sum emoran morum, et complicita
 damnavit pravitatem, et Apostolica
 sequens, instituta doctrina ana-
 thema dixerit, ei qui vel predicat
 quatur Synodus in fidei causa non
 sequitur pravitatem, tunc communio-
 nis nostra, quam nulli nos negare
 convenit, poenitenti, sub Aplica, et
 Canonica suscepti sumus, satisfac-
 tione modis oib; aggregentur, quia
 redemptor noster non venit aliquem
 perdere, sed oes pro sua pietate sal-

quae. Hec Vigilius vocando canoni-
cam, et Apostolicam satisfactionem
illam, qua poenitens Hetericus he-
reses detestatur, et fidem Catholicam
profiteatur, quod etiam pluribus di-
xit in Epistola ad Iovinianum
Imperatorem Augustum, et factam con-
stat in sacro Concilio Chalcedonen-
se Concilio, in quo Iuvenalis, et alij
Episcopi, qui in Ephesino Latrocinio fu-
erant Eutichete Heteriarcho, et Dio-
scori fautores rei, et ipsi necij^{ti}
Martini Flaviani, et aliorum sce-
lerum fidem patratorem recepti, et me-
stra, aliqua alia premia satis-

fac.

professione, Alataq tantum fidei Catholi-
ce confirmatione, atq; ad bonum pui-
ad mas dedere Culas, cum Episcopus Di-
gnitate permitti fecerunt.

Hortatus in super Papa cum Legatos
dixit in Orientem Legatos quosq; ab
eis recipi voluit, Alata duntaxat
fidei Catholice professione, fuit, id ip-
sum Janus Martius Papa, et
Martin cum Vires suas delegans Do-
cto Philosophicæ oēs Legatos cuiusq;
generis recipi mandavit, dum fidei
Catholica Alato libello, hereticæ abiu-
rarent, sed neq; sub alia precia sa-
tisfactione est receptas in Concilio Ro-

mans sub Gregorio vij. Berengarius
sepe relapsus, quam sub Gidei Catho-
licæ confirmatione, licet postea ad agen-
dum poenitentiam detrans fuerit in
Monasterium. Ad excommunicationis
igitur vinculum aboluendum, ut
ab Ecclena quilibet sepius lapsus re-
cipiatur nisi eum fidem Catholicam
profiteri, quæ citata sunt, cum con-
ciliatorum, cum etiam Romanorum Pon-
tificum decreta, denotentur, sed ita
in Ecclenam restitutos Pontificibus acque
omnes assentiantur.

Sed quod sic ita abice ex Canon. Conc.
Nicensi esse proponita, ut ea quam

tu

ta dicitur per quia penitencia vere
 penitens a fisco dignosci possit, ne sub
 pretestu penitentie simulanti hereti-
 ci imporent in Cileniam certum illud
 est, huiusmodi suspicionem, non alio
 modo disquirere, et evadere conve-
 nisse Cileniam, quam ex Mada, et
 accepta ab eis fidei professione, quod
 et meminimus in Apologetico dimos-
 trasse. Et quoniam non de personis
 Regum in eisdem exemplis recitatis
 egisse, metuis verbis quatenus etiam
 videris subijcia huius exempla impera-
 torum quilibet suspicionem simulatio-
 nis vehementissime laborarent, nihil

hominus fingentes Deo vero represen-
tare apud Aegyptios sedem regna-
quam repellantur fuisse reiecti, sed
Abata fidei confessione recepti. De his
in primis, audi Historiam de Basilisco
Zyrenas, qui exemplum Zenone Augusto,
Orientale inuavit Imperium. Hic pos-
simus omnium hominum idemq; Hereti-
cus Aethiopianus simul ac amiquit
Imperij habenas promulgauit Edictum,
quo damnauit sacrosanctum Calcedone-
sem Conciliū.

Acidit autem post annum, ut eiectus
ab ipso Zenone Imperatore emergen-
tē latitibus Exercitu comparato ad-

uerr.

versus eum Constantinopolim proper-
 raret. Conspiciens autem Basiliscus &
 damnatum à se Calidonense Concilium
 Orthodoxam^{is} viros omniam concitasse,
 ut plane nisi favorem corrigeret, de
 Imperio Decideret sibi enet, simulato
 integritate esse velle Catholicum, tunc
 accepta opportuna occasione simpli-
 cius Papa ab homine sua veteraria,
 atq; similitate agente non oblatam ac-
 cepit, sed excoerit ab eo per Acani
 Constantinopolitanam Quam Aeli
 sedis in Oriente Vicarium Catho-
 licæ sedis fidei professionem nempe dic-
 tum promulgasse exigens, quo ab-

rogata superiore a se dicta sanctis-
ne fidei Catholica confirmaret. Tes-
tatur id de simplicitate Papa Gelarius Po-
tifer paucis diebus Basilisus, ut dicta
est Tyrannus, et Hereticus scriptis Apo-
stolice Sedis vehementer infractus esse,
et a pluribus reuocatus ex ceteris, cum
93 porceriori Edicto priorem abrogat,
aut legem, contra fidem Catholicam da-
tan, nisi igitur comes abest, ut fidei
licet agentem respicere debeat Roma-
nus Pontifex eam professione fidei pe-
libet poenitentem praesertim regem,
ut ad id etiam praestari compellat debeat,
remorantem exstat ad huc illud ab eo

pro.

promulgatam ex fide Catholica Esita.
 Anastasius quoque Imperator, ubi sem-
 per hereticus perseverans imperasset
 anno 24. et à Vitelliano Magistro
 Militum, qui una cum exercitu cum
 a causam, quod esset Hereticus re-
 bellaverat, et vehementer perscringe-
 re, cum nulla ex parte periculum vi-
 tare posset, nosi se Catholicam esse
 velle simularet, et rem fictam ver.^{te}
 tū fueret ^{non nam} Leg. cum liceret misit
 ad Hormisdam, tunc Pont. Pont.
 qua tū abest, ut sperneret hominem
 in angustiis posuit. Contra ita fingen,
 ut etiam de causa humanioribus ad

eum datus antea literis quatuor lega-
tos à latere mitteret ad conciliam
Cæleriæ Catholicæ Imperatorum que ego
preceserant lachrymæ, et penitentiæ
deberet addere Anastasius Imperator
iuris quæ non premisserat ipse nisi,
ex quibus appellandam esset, quæ item
signa ipsam rem veris agere demonstretur,
in quibus intercedentes occasionem
ipsam contra agere simulate non
ostenderant cum presentia ideo re-
pudius requiritus esset ante sub ficta
nomine patris deipine Gregorius et
Hormisdæ Romani Pontificis, hæc omnia
tamen minime remota, sunt ipsum
Horr.

Homine dicitur in oia prepararet, que
 essent optimi Pastoris officia dealtare
 tentans Ethiopia, sciens nihil esse im-
 possibile apud Deum. Sed cum ipse ista
 nova inchoata ~~exponeret~~, iam ex-
 crecens Villiani conatus eluxit ip-
 sam Romanam Pontificem. necum
 brevis post tempus aliter nomine
 dedit, penas. Habes ista omnia ex
 Episcolis aliorum, citroq, datis in Ana-
 libus diffuse narrata ex quibus in-
 telligas, ac veluti digito tangas incul-
 gentius agi solitam ab Celeria cum
 Principibus, nec quibus vis simula-
 tionis suspitionibus retardat esse

sanctam Romanam Pontificem qua
cuncta abundantiori mensura
praestarent, quae essent animarum iu-
ris, perditos filios salutem optant.
Videant igitur quos spiritum agentur,
qui diaconum talibus, tantis, pre-
devenoribus vias. Ingressi hodie su-
no Pontificis permauerunt conantur,
sed quia his tua responsum subii-
cias, videamus dum q. in Apologe-
tico de Lucio Papa dicta sunt, ca-
cite ita vigilari laboras.
Aet Lucius Terentius (inquis) invidiam
pater per cap. ad abolen. de heret. un-
cto Cap. super eo. eod. lib. serco, dispo-
ner?

non super relapsis non admittat, qd
Et in lapsis quibuscumq; admittent per
plura ante Lucium Gregorium Primus
L. A. Episc. 17. si lapsi ingant ad suu
ordinem reuocari licentia concedatur,
uigor procedubus canonice frangitur
discipline, dum pro Deo ipe pauer
actionis desideria quinq; conuise
re non formidat; et paulo inferius illud
igitur pro omnibus reddite, et lapsi
nullius nos supplicatio reuocare uo-
lent, et huiusmodi non scaturita,
sed temporaliter delata uideatur
eis esse uindicta.

Hactenus ex Sancto Gregorio in tua

defensione, si sitas tuam latere in heresi
sistem cum ista scriberet nonuisse
amice, quid. hae ois ista prohibuissent
ne ista adeo vim digna legentibus prope-
neres. (Aue Grer, diximem amice, nam
iste citans in magis laborans acqui-
uoco, cum enim de non recipiendis ite-
rum lapsis ad audientiam res. tit. lxxij
Lape cxxij. Sanctam Gregorium cicut,
qui aperte loquitur de non restitue-
dis lapsis, non autem de non recipien-
do ad poenitentiam vetas ad pristinas
dignitates, et Ordines, e quibus obre-
lus admissum excluderant, neq, etia
de lapsis in heresim, idem Gregorius agit,

Deo

sed generatim de omnibus, qui ob delictum privati erent Dignitate, vel Ordinis ministratione, ne idem poenitentibus licet iniquitatem reuocentur. Sed uerba ipsius Gregorij aperte docet, dum de Annabino Presbitero, atq; Abbate Agite, qui ob delictum perpetratum deponitur fuerat, ne ad minus Presbiteratus, et Monasterium Abbacia esset poenitentis remunerandum, quanto igitur iustus ex recitatio à me loco Tertulliani Lucius Sapan ab inuidia, si a quo animo carere exendas senties vindicem, sed diis mox ista subiungis.

Quod Pius Papa Secundus Georgium

Bohemie Regem sepe captum, sepe admi-
serit, nihil commune habet cum Na-
vare causa in Regno Galie. Me enim
Dex, neq; abiuraverat, neq; lan-
tus fuerat publice in Cicleria, neq; ab
initio constitutat illi omnino exoriri
se perfidum.

Hec tamen confidit, que a me de ip-
so dicta sunt in Apologeticis, sed
quantum in his deiparatis, quamquam
verum, et ad propositam causam accom-
modatum de Gregorio Rege adductum
exemplum satis etiam cuiq; videri
potest, quod eius temporis, scriptor
magni nominis Jac. Card. Lapien' eum
ab.

abinane hereticum, et cum reliquis di-
 versis verbis affirmat, quod ea ipse
 videto ex deploratione eodem Pontificis
 à me citato, ubi breviter loquitur sum-
 mam tamen totius rei gesta continen-
 tit. Habens ^{aut} primum ostendit quod
 eius circumscriptione palam factam, ip-
 sum semper à prima etate hereticum
 excivem, sed Catholicum se se tatis-
 se, et amore Regni se, et tunc sus-
 picione purgare, & tot canonis in-
 veniando sollicitus est, adepto autè
 Regno palam se se hereticum prodidisse,
 postea autem eodem dolosa arte, ut
 Romanum Pontificem reconciliaretur

Roman Legatos minime modo appello
te, quomodo die reconciliari poterit, ni-
si fuisset antea condemnatus; sed de-
mus, et hoc tibi nullam preeminere ab
ipso Pontifice in ipsam latam sententia
nunquam dicendum, qui publice se her-
eticum, hereticum, publice condemnatus.
omnino quidem, sed a quo dicitur lata re-
sentia. Id Gelarius Papa docebit, dum
advenerit Ephemia Constantinopolita-
num Episcopum agens, qui querebatur pre-
decessorem suum Acacium ab Apostolica
Sede recedentem a nullo ante Concilio
condemnatum satis ostendit, ipsamque
damnatum a Concilio Calcedonense, no-
quid.

quidem, quod ille eo tempore vixerit,
 sed quod communicans cum hereticis
 eius heresis, quam calcedonense Con-
 ciliū p̄d̄ annuaverat, eam sic causam
 ipsam Acacium accepisse necesse sit af-
 firmare non audeo, ita ne non perspi-
 cit secundum tam Synodis Calcedonen-
 sium fuisse damnatum non novit
 aut nosse dissimulat, in qua utiq; &
 nunciatam sententiam sacerdotum hu-
 jus ceteris auctoritates constat fuisse
 damnatas, sicut in magna heresi a
 principis Christiane Religionis, et fac-
 tum fuisse, et fieri manifesta ratione
 monstrant. Deuotionem meam exe-

autorem fuisse veteris institutionis
novae constitutionis auctoritatem.
Et paulo post Acaius quippe non fuit
novi, licet proprii Inventor. Itaque neces-
se est, ut in illam recedat iuxta san-
ctae sententiae, quam in suis universi-
tatis per convenientiam Syndicalem
susceperat auctor erroris. Hec Gela-
sius ex quibus, et publicè in Ecclesia
ipsum Georgium oportet docere fuisse
damnatum, dum publicè latam, ad-
versus eius haereticam auctoritatem
sententiam, accepit absolutionem non
ab ipso Romano Pontifice, ubi Legatus
Romanus nuntius, quem, et Relapsum fuis-

se, idem Pontifex tradit ubi non per-
 tate, cum qui per Legatos promiserat
 occidit, quod, et alia perpetrata ab
 eo porro fauore manifestius signi-
 ficant, excommunicatum, rursus ab
 eodem Paulo secundo ab eodem iterum
 absolutum. Hunc ne tradiderit non fuisse
 damnatum, neque hereticum abirens.
 et quomodo uis susceptum ab ipso
 Pontifice primo, et Porro a Paulo
 Secundo, et ut dictum est, relapsum
 illum in suis Commentarijs, Lapidus af-
 firmat, dicit uero circa subiectis cum
 Paulo, agronimior factus.
 Non est dubitandum inquit, quod Here-

ticas etiam relapsas si sponte, ut poe-
nitens veniat recipi possit, hoc n. et iu-
re communi probatur, et experientia in
Sanct. Inquisitionis officio quotidie per-
spicimus, sed recipitur, ut faciat frue-
tus lignos poenitentiae, ut dolent,
ut se delix quidem cognoscat, ac lenis,
cubens mandata patienter ferens ad
salutem dirigatur spirituale; sed ques-
tio est quomodo recipien' Rex sine alio
scrupulo, qui relapsus sit, qui nisi ab-
solvatur, paratum esse schisma mina-
tur.

Sed quod iam ante controversas ^o cum nu-
me scripta ^{si} fore dispensata, non autem

caus.

causam, ad quam illa inferri diffi-
 cultatem, hic nec definitionis fuerit, ut
 potè quod non nec hoc nuncius, per
 etiam facultatis ut cum longè diver-
 se, quam ab ipse narrantur. se
 habere dicantur. Nam inter dta nò
 dicitur schisma committatur, neq;
 consecrationem ipsam, quod per Legatos
 fuisse, licet imminere omniam more
 iactetur, eo quod Galliani Episcopi
 amplius in officio contineri non va-
 leant, gravissime forentes, quod quon-
 dam Principes, et esse Catholi-
 cum dicant Rom. Pont. non recipiat.
 At hæc quidem minime puto fore per

nen, siquidem M. Patrua uisita, fa-
taq, docent omnia esse fieri antequam
pati, ut per uelima Cilexia diuida-
tur. Nam audi quod Sanctus Dio-
nysius Alexandrinus Episcopus de his
uicibus ad Romanum: auctorem schima-
tis, ostendit, Inquit, omnia incom-
moda pati potius q, Cilexia Dei sci-
dine concordiam, et illud martirium,
quod quis patitur ne desinat Cile-
xie consensio, non minus certe, sed nul-
to plus, nec quidem iudicio, habet com-
mendationis q, illud quod recipit, ne
solis omnia innotetur; nam in hoc, pro
uno quicq, omnia suffert martirium

in illo aut pro causa Cilenia,
 hec Dionisij verba sunt. nullo in spem
 mas exempla ob inaneis schisma ^{restitu}
 vel factam iam componendū quod ad
 prestatum est à sanctis Patribus, qui
 cum apt. novent, quod finis præcepti
 caritatis sit, et legis plenitudo di-
 lectio. Patres maluerunt Cilenia ^{habet} ^{speci}
 leges, quam ut conditioniam vindicari
 cuiusmodi rei cum plura extant exe-
 pla satis sit, hic unum ex illis decesserit
 se de electione, et illius Summi Pont.
 quem expulso legitimo sacerdotice
 hereticorum imperatorat, simoniacam
 turpitudine labefecerat, inita etiam

confirmata iuramento communis cum
hereticis ingratas, dicitur in super con-
spiratio in nemem Pontificis eodem
nauerat, et ab eo lata excommunicatio-
nis sententia predicauerat. Hunc ta-
men in oratione, hunc simoniacum ex-
communicatum factionum dixerunt, et
parricidam, fredericorum hereticorum, postea
pro Sylvicij Papa dictam fidei ca-
non Catholicis confessione probatum
à Clero denum Rom. ad schisma ni-
tan electum fuisse constat Roma-
nam Pontificem, talens, ab uniuersa
Ecclia Catholica fuisse receptum
Nigilium Papa, quod, et non abiq;

lia.

Divino consilio faciam exitum de-
 claravit. si quidem infuenda catho-
 lica fide summa ~~liberantia~~ ^{con-}ser-
 vator occubuit consule de his que ab
 Amantio, atq; Liberto Diacono sup-
 ta sunt, quot ego, quantum, unde
 vobis Cæleriæ oēs sanctorum sunt le-
 ges, ne unitas ~~re~~ videretur par-
 tam proponere vitam etiam qui-
 busdam, vulgo iactatis de reinvu-
 lationis suspicionibus, sed quod
 incerta institutum non vinit exten-
 sionem nec expedi defensionis, ~~est~~
 quæ in tuo libello subicis pretermittā, qui-
 bus delicta exaggeras poenitentis, attā-

men ad neam speciare puto dissen-
siones, que in offensionem capituli, et
reliquorum membrorum, sub capite
positam ita infere, et respon-
sionis posita verba sunt, que ob-
livi non possunt quibus vis.

Postea Aplice Cathedre nigorem suum
profana facilitate non dimittat, qui
ego Prothodux Rex de quo vix. Pont.
Pont. unquam potuit vel suspicari
saltem, ut profana facilitate tenet
nos dimittat catholicę veritatis
et preter ab Ecclesia Romana ab-
sit eundem verus literis conser-
tatus est. Ignorantia veris, quod huius.

mod

modi vox sonet in Apocryphis scrip-
 tis. Adhuc Paulum ad Thimotheum scriben-
 tem prophana vocum natiuitatis de-
 uitae, ac eorum prophana etiam, et
 paralogos de uita heretica doctrinam
 ea uoce significare Apocryphan uoluisse
 conueniunt, atq; omnes nullam aut
 in scripturis sacra, hanc, execrabiliorē
 reperiri uocem uerbis illis, idem Paulus
 ostendit, cum ad Hebraeos scribens, hec
 ait. Ne quis profanus erant, et rediens
 eam reddat, reprobatus est, non enim
 inueniunt penitentiae locū, quamquam
 cum lacrimis inquirunt eam uicis
 modi uera uoce ueris, cum de suspen-

in ad huc Summi Pontificis sententia loquens, nide nec ipse ob id profanus ad Eccliam (at. sic dicend^{us}) ac iudicand^{us} ac profana facilitate redarguer^{et}, que tecum adiunt, non obviant; ceterum, nulla proceras profane facilitatis subreptis suspitio pijs mentibus de Aplice Sedis in re tanta iudicio, que Christi promissione nunciata, Michaelis Arcangeli, falca, custodia Apocolorum, Petri, et Pauli firmata, presidio Dei genetricis protectione defensa, que est pro eius pietate cum integritate, atq; doctrina recava, fidelium precibus corroborata, vi-

cat

cut nunquam potuit, ita, nec un-
 quam potuit, quod in admodum in-
 comite effectus, prophana falsitate la-
 bescedi periculis te verbi quibus, ex
 veniam pete ab universa Ecclesia
 Catholica, que legi cum Romano
 Pontifice, cuius potestati iudicium
 prophane falsitati, nisi secundum
 tuam sententiam iudicetur, subiacere,
 atque tibi videtur habere zelum
 Ecclesie meminere debent, quod as-
 tennam ac dicam Elie sit, non in
 spiritu vehementi, minus non in
 igne, non in commodione, sed in
 Aura Leonis, et attendat, quod qui

de sursum est sapientia sua si-
milis est, et plena misericordia nos
deducit Christus non ignem optas-
cente in Coelis habere dependere,
ut Innocentius ait, qui ipsam Do-
minam receperunt, omnes incederent,
non est vice Spiritus Christi, quoniam
qui non habent, non sunt eius
fuit vice Sanctus Romanus Pon-
tifex, qui pro Ecclesia causa ob
multorum salutem dimittere inter-
dum conueniunt rigorem Ecclesie
disciplinam, sed non prophana
facilitate, quocumque, id expe-
dire putarunt multorum salutem,

all

audivit etiam aliquando, ut huius
 rei gratia. Cum sanctus Cornelius
 Papa, et Martyr calumniam pas-
 sus esset, quod profixum Episco-
 pan Apolloniam ante comparse-
 cipinet, ita fuerit à sancto Cipria-
 no Defensus, sicut inquit antiores no-
 tri frequent colliger' Fratibus nostris
 carissimis Frater Horace Cornelias re-
 cemitati membrauit. Et quoniam cū
 Trophimo maxima pars abcesserat
 dedente nam ad Cicerian Trophimo
 et satisfaciē', et poenitentia de-
 precantur errorem pūstium confi-
 tentia, et fraternitate quam nunc

absterneat cum plena humilitate, et
satisfactione reuocari, audire uan-
cias preces, et in Celerian Domini
non cum Trophino, quam Max^{us} Fratru
numerus, qui cum Trophino fuerant ad-
missi est, qui omnes exprime non
esset, nisi cum Trophino coniectan
ueniret. Hec, et alia Ciprianus
docens etiam, neque ex simulationis
suspitione debere, quod pro clementia
pluribus retardari idem, et de se ipso
tristatur, scribens ad Sanctam Gme-
linam Iapan, opta inquit, omnes in
Celerian redire, opto uniuersos Con-
uicines nostros Christi Carora, et Dei Pa-

tris

tris Domicilia concludi.

Remitto omnia, multa dissimulis cordis,
et uento colligen ^{daخليقو} fratermitatis ex quoque
in Deum commissa sunt, non pleno iu-
dicio Religionis examine, delictis plus
quam oportet remittent' poene ipse de-
linguo. Hinc Sanctus Cyprianus ple-
ne sign. ^{et} rigore interdum remittere disci-
plinam ^{et} facilitatem non esse prophanam, sed
Sanctam, et Deo placentem. Quam Deus in do-
rem inauitatis auigiat. At satis inuit

30.